

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag

Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel

fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292

Administratie: St. Thomas-college Tel. 550

Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar

Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Het drama van Golgotha en zijn les

„Nunc iudicium est mundi:
Nu geschiedt er een oordeel
over deze wereld.”

Joan. XII, 31.

De Kerk gedenkt Vrijdag de dag, dat de gemartelde Christus met Zijn vergezeld lichaam en Zijn met doornen omkroond hoofd de zware kruisboom ging slepen langs de weg van eindeloos lijden en smart, van hoon en schande. De weg, door alle tijden getekend als de via dolorosa, de smartelijkste weg, die ooit een menskind is gegaan.

Het verharde volk en zijn verblinde leiders hadden voor Jesus de dood aan het kruis geëist, de smadelijkste en gruwzaamste dood, die ooit den mens werd opgelegd.

De kruisdood zelf was onbekend in de Joodse wet. De Jood kruisigde niet, hij stenigde.

Bij de Romeinen gold de kruisdood alleen voor de slaven, die geen burgers waren, amper mensen betekenden. Maar in hun wingewesten, vooral in Syrië en Judea waren de Joden bij wijze van verachting bij duizenden gekruisigd geworden. De kruisdood was voor den Jood de hoogste schande en het was daarom, dat zij deze als de smadelijkste vernedering aan Jesus hadden toegedacht.

Kruisigd worden die zeh de Zoon Gods had durven noemen. Twee openbare, zwaar-schuldige misdadigers zouden met Hem, omdat Hij onder de boosdoeners gerekend werd, eenzelfde lot delen. Twee misdadigers, die erkenden hun straf verdiend te hebben, want sprak niet de één berouwvol: „Wij verdienen het verdiende loon voor onze werken, maar Deze heeft niets kwaads gedaan”?

Jesus begon Zijn droeve kruistocht door de straten van Jeruzalem, waar het heiligste gepeupel was te hoop gelopen. Een gepeupel, dat zijn haat en bloeddorst tegen Hem uitschreeuwde.

Verbloed, verzwaakt, afgemarteld bleek Hij bijna niet meer in staat het zware kruishout te torsen; na herhaalde val dreigde Hij onder de last te bezwijken, alvorens de Calvarieberg, de openbare strafplaats, te hebben bereikt. Simon van Cyrene, een eenvoudige arbeider van het land, die langs de weg stond toe te zien naar het afschuwelijk schouwspel, werd door de soldaten opgevorderd om het kruis te helpen slepen. Hij zou de eerste zijn in de geschiedenis, die het kruis van Jesus op zich nam en Hem volgen mocht. Gezegd zou hij worden, hij en zijn huis. Simon van Cyrene en zijn vrouw, en hun beide zonen Rufus en Alexander, zouden mede gaan behoren tot Christus' eerste volgelingen.

Op deze tocht der schande ontmoette Jezus ook zijn bedroefde moeder; ze wisselden slechts een blik, Maria wist dat haar Zoon ter slachtbank werd gevoerd als een „losprijs voor velen”.

Ook kwam Hij langs het huis van een aanzienlijke vrouw, die Veronica werd geheten. Deze trad Jezus vol deernis tegemoet en droogde met een doek Zijn bezweet en bebloed Aangezicht. Haar naam zou de christelijke traditie dankbaar en eerbiedig blijven noemen als de naam van haar, die openlijk de moed van het medelijden en de deernis had getoond, toen Jezus door het gepeupel gehoord door allen verlaten scheen.

Dan komt ook tot den Man der Smarten het geweeklaag der ontroerde vrouwen en kinderen, die begaan zijn met het gruwelijk lijden, dat een rechtvaardige en onschuldige wordt aangedaan.

„Dochters van Jeruzalem”, spreekt Jezus waarschuwend tot haar, „weent niet over Mij, maar weent veeleer over u zelve en over uwe kinderen”. Hij voorspelt de rampen en straffen, die over de stad en het volk zullen komen, en waarschuwt, dat indien men zo handelt met het groene hout, er wel met het dorre zal geschieden.

Dan is de Calvarieberg bereikt, die in het Hebreuws Golgotha heette, en Jezus wordt aan het Kruis geslagen. En terwijl Hij daar hangt tussen hemel en aarde, en het bloed naar drupt uit de uitgespannen en verscheurde wonden, is Jezus' eerste woord een teken van verzoening, dat Zijn Vader: „Vader, vergeef t' hun, want zij weten niet wat zij doen”.

Zij weten niet wat ze doen, de wrede beulen die Hem daar kruisigden, en de ontzinde schare, die dadelijk Zijn bloed zouden afroepen over hen en hunne kinderen. Jezus vraagt vergiffenis en verzoening voor het onwetende volk, dat door zijn verdorven leiders werd misleid. Als het geweten had dat Jezus God was, had het Hem zeker niet gekruisigd. Maar nu vervensten en hoonden zij, die rond het kruis stonden, Hem tot in Zijn laatste ogenblikken. Zij die valse getuigenissen hadden gesproken, genoten de volheid van hun triomf.

„Als Gij de Zoon van God zijt, toon Uw macht en daal af van Uw kruis.” „Anderen heeft Hij gered, zich zelve kan Hij niet helpen”.

Van allen, die het schouwspel van Zijn schrikkelijke marteldood aanzien, is er toch één, die ontroerd wordt, de éne moordenaar en boosdoener, die met Hem eenzelfde lot ondergaat. Hij die de dood dacht te sterven, wint het eeuwige leven. „Heer, gedenk mijner”, bad hij ootmoedig, „als Gij gekomen zijt in Uw Rijk!” Voor hem zijn dan ook de meest troos-

tende woorden, die gekomen zijn over de lippen van de Barmhartigheid zelve: „Vriend, nog heden zult gij met Mij zijn in het Paradijs”.

Dan begint de zon zich te dekken, de duisternis gaat over de aarde vallen.

Jezus hing daar stervend aan het kruis, naakt en verbloed, als een worm en geen mens; de aarde was als een doek, die veracht van het volk. Doornen hebben zij Zijn handen en Zijn voeten, al Zijn beenderen hebben zij geteld.

„Mijn God, mijn God!” klinkt daar de klacht van het kruis, „waarom hebt Gij mij verlaten?”

„Was geen wanhoopskreet van den uitgeputten Zoon Gods, die nu sterven gaat, 't was als de angstroep van Hem om een wereld, die haar God niet wil erkennen, de angstroep van de opperste liefde, die vreest dat de „losprijs voor velen” misschien tevergeefs wordt betaald.

Jezus' lijden is volbracht, Hij heeft de verplichting der zondige mensheid tegenover den Vader voldaan. „Vader, in Uw handen bevel ik Mijnen Geest”.

De aarde heeft, de rotsen splitzen, de graven openen zich, het voorhang van de oude Tempel scheurt vaneen. Nu geschiedt het oordeel. De oude wereld neemt een einde. De menigte verstomt van schrik, de lasteraars sluipen beschaamd heen.

Eén is er, die blijft staan, de heidense hoofdmans, die, na alles wat hij gehoord en gezien heeft onder het kruis, Jezus' Godheid openlijk belijdt: „Deze is waarlijk de Zoon Gods”.....

Nunc iudicium est mundi. „Nu geschiedt er een oordeel over deze wereld”. Nu bijna tweeduizend jaar, dat het Christus-drama zich op Golgotha heeft afgespeeld. Want als wij nu in deze, onze tijd om ons heen schouwen op deze oude wereld, dan lijkt het alsof wij opnieuw staan op een Golgotha, waar Jezus Christus, de Godmens gelasterd, gehoord, uitgeput, omgebracht, door alle zondige mensheid aan het kruis werd geslagen. „Weg met Hem!” wordt er geroepen, „aan het kruis met Hem”. Andermaal wordt de Christus uitgedreven uit de samenleving, opgejaagd en voortgezweept naar Golgotha.

En waar men zich niet meer liefelijk aan Hem kan vergripen, wordt de haat gekoeld op Zijn heilige beeltenis, Zijn Kruis, dat zoveel eeuwen de mensheid tot troost en heil is geweest, Zijn kruis wordt neergeslagen en verbrijzeld, om als elke herinnering aan Zijn liefde en erbarmen te worden. Zijn tempels, waar Hij onder ons woende, worden verwoest en verbrand, Zijn priesters en getrouwen vermoord, vaak als Hij zelf eens ook aan het kruis genageld.

Het verschrikkelijk waarschuwend woord van den Apostel Paulus aan de

Hebreeën schijnt nu aan onze tijd in vervulling te gaan: „het is onmogelijk om hen, die eenmaal verlicht zijn geweest, maar afgefallen zijn, een tweede maal tot bekering op te wekken, daar ze den Zoon van God opnieuw hebben gekruisigd en bespot.”

En zij die nog in Hem gelooven, durven Hem niet openlijk te belijden. Het is met hen als in de tijd der Joden, waar de Evangelist Joannes zegt, „velen van de overheidspersonen geloofden in Hem, maar om wille van de Farizeeën kwamen zij er niet voor uit, om niet uit de Synagoge gebannen te worden, want ze waren meer gehecht aan de eer der mensen dan aan de ere Gods”.

„Dochters van deze tijden”, zou Jezus nu tot de klagende vrouwen kunnen zeggen, „weent niet over Mij, maar weent over u zelve en over uwe kinderen”. Want God's gramschap komt nabij.

„Want een akker”, leert de Apostel Paulus, „die de op hem neervallende regen indrinkt en gewas draagt, dienstig voor hen, door wie hij bebouwd wordt, die verkrijgt zegen — maar brengt hij doornen en distelen voort, dan wordt hij afgekeurd, en de verbranding nabij, en zijn akker is verbranding”.

De zoon van Gods' liefde neemt af, de duisternis van het ongelooft daalt rond ons neer. De aarde heeft, de mensheid verstomt van schrik. Nu gaat het oordeel geschieden. Gaat de oude wereld van Europa een einde nemen? Zal de heilsoodschap van haar worden weggenomen om overgedragen te worden naar de heidenen, die ootmoedig met den Romeinen hoofdmans erkennen en belijden: „Ja, Deze is waarlijk de Zoon Gods!”

Annuntiabitur Domino generatio ventura: et annuntiabitur coeli iustitiam ejus populi, qui nascetur, quem fecit Dominus. (P XXI, 32) „Aangekondigd zal den Heer worden het toekomstige geslacht”, zegt de Psalmist, „en verkonden zullen de hemelen Zijn rechtvaardigheid”. „Aangekondigd zal de Heer worden, die de Heer gemaakt heeft”.

Ten Jezus aan het Kruis op Golgotha gestorven was naderde hem een soldaat, die om zeker te zijn van Jezus' dood een lans in Zijn zijde stak. En de Apostel Joannes, die daarvan getuige was, verhaalt hoe aanstonds daaruit vloeide water en bloed.

Laten wij Christenen, die op deze Goede Vrijdag Jezus' smartelijke kruisdood op Golgotha nog met eerbied en dankbaarheid denken tot Hem bidden, dat Zijn Hart, dat voor ons doodboord werd, het water der reiniging over ons mag uitstorten en onze zonden schoon wassen, en dat tegelijk over ons kome het bloed Zijner verzoenende liefde. Dat aan ons Zijn belofte moge vervuld worden: „Als Ik verheven wordt van de aarde, zal ik allen tot Mij trekken”.

Om den nieuwen Paus

Vervolg.

De nieuwe Paus en de Derde Orde van Sint Dominicus.

In verband met het heilige en ascetisch leven van de Derde Orde van Sint Dominicus, die de nieuwe Paus als Kardinaal Pacelli zich te Rome onderscheidde, is het belangwekkend nog het volgende over zijn persoon mede te delen:

Op 26 December 1935 de tweede Kerstdag waren te half een het volledig bestuur der Dominicanerorde te Rome en de verdere leden van het Generaal te zamen 35 personen aan de Via San Vitale bijeengekomen.

Begeleid door den hoogeerw. Pater Generaal Martin Gillet trad Kardinaal Pacelli naar het altaar in de particuliere kapel van den Generaal en nam op een bidstfel plaats.

De hoogeerw. Pater Generaal M. Gillet begon de plechtigheid met een toespraak, waarin hij wees hoe de Goddelijke Voorzienigheid, die alles in het wereldgebeuren leidt, ook beschikt had, dat Zijne Eminentie Kardinaal Pacelli zou toetreden tot de Dominicaanse Derde Orde. Dat Derde-Ordelid worden mocht misschien bij velen enige verwondering wekken, niet echter bij hen, die meer van nabij den Kardinaal hebben gevolgd in zijn relaties tot de Orde gedurende de laatste jaren. Vaak heeft de Orde de bijzondere sympathie van den Kardinaal mogen ondervinden en op hoogdagen van Dominicaans leven zoals bijv. bij de luisterrijke plechtigheid der „heilighelaring van den H. Albertus den Grote en bij de grandioze sluiting van het Sint Dominicus-euwerfeest (1934), heeft Kardinaal Pacelli in de kerk van Sancta Maria Sopra Minervam op zulk een sublimen en begeesterende wijze vertolkt wat er aan eerbied, bewondering en liefde leeft in de Dominicaanse harten voor de grote Heiligen der Orde, dat geen Dominicaan het beter zou hebben kunnen zeggen. Hij, die zo wist te spreken over het Dominicaanse ideaal, moet er zelf wel geheel van vervuld zijn. Een bijzonder treffend noemde de Generaal het, dat de Kardinaal als Pauselijk Gezant te Lourdes met zulk een opvallende nadruk de wereld gewezen heeft op Maria als Koningin van de Allerheiligste Rozenkrans.

Zeker is het, dat het toetreden van iemand als Kardinaal, van zulk een hoogstaande persoonlijkheid en in zulk een prominente functie, niet alleen de Derde Orde tot eer strekt, maar ook van groot nut voor haar is. De Generaal dankte den Kardinaal voor dat eervolle en goede, aan zijn toetreden tot de Derde Orde verbonden, alsook voor zijn waardering en begeestering voor het Orde-ideaal, die door dit feit zo sterk tot uiting zijn gekomen.

Ten slotte zegde de Generaal Kardinaal Pacelli de steun toe van alle medebroeders en zusters in St. Dominicus, steun van gebed en offer om Gods zegen af te roepen over zijn hoge en verantwoordelijke taak.

Vervolgens gaf de Generaal den Kardinaal de gebruikelijk pax, waarop de Kardinaal op zijn beurt ieder der aanwezigen tot de lekebroeders toe broederlijk omhelsde.

In verband met het heilige en ascetisch leven van de Derde Orde van Sint Dominicus, die de nieuwe Paus als Kardinaal Pacelli zich te Rome onderscheidde, is het belangwekkend nog het volgende over zijn persoon mede te delen:

Kardinaal Pacelli was bekend om zijn groot redenaarstalent, dat onderlijnd werd door een statig gebaar en een gloedvolle stem, vol ontroering, altijd beminnelijk en zacht, met de nuances van een waren Vader.

Wij brengen hier enkele passages uit de redevoeringen van den nieuwen Paus.

In 1929 zeide de toenmalige mgr. Pacelli, Nuntius in Berlijn, op de Algemene Vergadering der Duitse Katholieken in Freiburg i. B.:

„De staat is het land, waarin de individuen en de families vreedzaam hun hutten bouwen; de staat is geroepen om hen te beschermen en te behouden van een menswaardig bestaan, dat ook in godsdienstig opzicht gelukkig is. Daarom is voor katholieken de dienst voor volk en staat een heilig en onverbreikbaar gebod Gods. De staatsautoriteit is in God verankerd. Maar de staatsautoriteit is voor den drager niets anders dan verantwoordelijkheid voor het volk. De belijders van andere wereldbeschouwingen moesten ons, katholieken, dankbaar zijn voor de steun, die wij door onze beginselen over de staat, aan de staat schenken. De katholieke levensopvatting bevestigt niet alleen het bestaan van de staat, zij houdt ook de werelde gezondheid, waaruit de staat groeit. De wortel van de staat is het gezin”.

De Kerk in Europa.

Een van de prachtige passages uit de magistrale rede van den toenmaligen Kardinaal Pacelli, gehouden in de Notre Dame van Parijs, in juli 1937, laten wij hier volgen:

„Een groot gedeelte van de mensheid in het huidige Europa is, in godsdienstig opzicht zonder vaderland, zonder haard. Voor haar is de Kerk geen huiselijke haard meer; zij beschouwen God niet als hun Vader, Christus is voor hen slechts een vreemde. Gevalen uit de hoogte der Christelijke openbaring, kan de mens geen orle meer zien in de contrasten tussen tijdelijk en eeuwig doel; hij kan de harmonie, waarin de diabolanten zich oplossen niet horen en niet smaken.

Een reusachtige economische organisatie heeft de wereld in verwarderling gebracht door fantastische stijging der productie, maar grote menigten, mensen sterven van ellende. Een technische wetenschappelijke organisatie leek den mens te maken van alle natuurkrachten, maar de mens sterft van vermoeidheid en van angst om te leven. Hij, die van de machines bijna het leven heeft, heeft angst om aan anderen zijn eigen leven te geven, zodat er meer graven zijn dan wiegen. En alle pogingen, die worden aangewend om een oplossing te vinden voor de problemen, bewijzen slechts onmacht”.

Doe het voor Uw kinderen.

Ontbijt met TODDY gedurende twee weken. Keer dan terug tot Uw vroegere gewoonte en beslis volgens Uw eigen ondervinding welk het beste ontbijt was. Denk daarna aan Uw kinderen, die in hun volle groei zijn.

en die een ontbijt nodig hebben dat voldoende is voor vijf morgen-uren, dat hun beenderen, weefsels en spieren versterkt, en waardoor deze tere schepseltjes meer energie krijgen.

Wat Toddy bevat en doet.

Toddy bevat in zuivere verhouding:

Roteinas — noodzakelijk voor de ontwikkeling der spieren en weefsels;
Koolhydraat — brengt energie voort;
IJzer — vermeerdert de rode bloedlichaampjes;
Organische phosphor — versterkt de hersenen;
Calcium — voor versterking van tanden en beenderen;
Vitaminen — hierdoor wordt de eetlust opgewekt en het organisme versterkt.

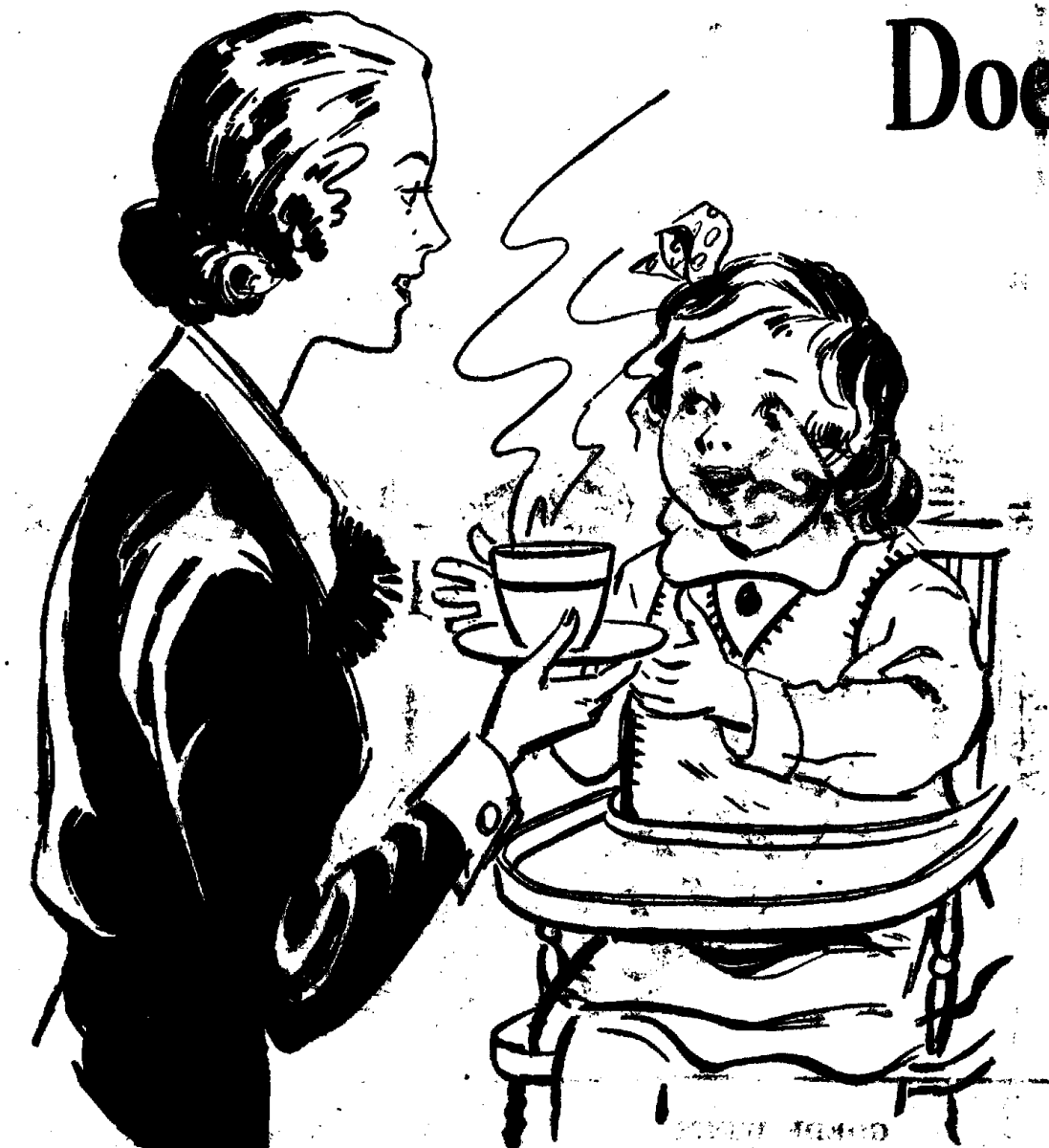
Het zou mogelijk zijn de kleur en de smaak van TODDY na te maken, maar de wetenschappelijke samenstelling en de hoedanigheid ervan kunnen niet nagemaakt worden. Daarom is Toddy enig. Toddy heeft en kan geen concurrent hebben.

Slechts 25 cts.
per tas,

maar is meer waard.

TODDY

VOEDT EN VERSTERKT.

De gehele Katholieke wereld heeft in Mei 1938 geluisterd naar de krachtige stem van den Pauselijken Legaat op het Internationaal Eucharistisch Congres van Boedapest. De rede, welke Kardinaal Pacelli, die Pauselijk Legaat was, daar heeft uitgesproken, getuigt van een diepte en helderheid van geest, als maar weinig voorbeelden kunnen worden aangehaald. Uit de slotrede van Kardinaal Pacelli laten wij hier nog deze merkwaardige passages volgen:

De taak der Kerk.

In zuiver aardse dingen en doelmatigheid is de Kerk niet geroepen om partij te kiezen tussen de verschillende systemen en methoden, die in aanmerking komen om het probleem van de nood van de huidige tijd op te lossen. Haar dienstbaarheid aan de waarheid, haar wereld-omvattende apostolaat der liefde sluiten iedere beperking van haar zending in de vorm van eenzijdig partijkiezen uit.

Zolang de achtung voor Gods Wet en het heil der zielen gewaarborgd blijft, volgt de Kerk deze vaak zozeer uiteenlopende wegen der volkeren naar hun doel, met een ruimhartigheid en liefde, waarmee een moeder de ontwikkeling van haar kinderen gadeslaat. De Kerk weet zich wijf van bekrompenheid en vooroordelen, vrij van gebrek aan begrip voor nieuwe doelstellingen en eisen van de tijd. Zij waartrouw het nieuwe niet omwille van het nieuwe zelf. Bij de Kerk neemt iedere tijd en ieder volk haar providentiale plaats in, in het geweldige eeuwige Scheppings- en Verlossingsplan-Gods.

Zij weet dat de Geest niet steeds waait in het suizen van de zephyr, maar soms ook in de stormachtige donder van het onweer. Zij heeft in haar eigen geschiedenis vaak genoeg ervaren dat tijden van diep-ingrijpende revolutionaire omwentelingen, meestal onbewust, de materiële en geestelijke voorlopers werden van nieuwe bloei, groei en vladom.

HOE 'S PAUSEN FAMILIE HET BERICHT VERNAM.

Zijn twee zusters luisterden aan de radio.

Paus Pius XII heeft twee zusters, die getrouwd zijn en naast elkander wonen, op de Corso d'Italia te Rome. Ze heten Giuseppina en Bettina. Met haar echtgenote, kinderen en naaste familieleden hadden ze zich aan de radio gezet, zodra in de stad bekend was geworden, dat er witte rook uit de bekende schoorsteen van de Sixtijnse kapel kwam.

Het spreekt van zelf, dat de mededeling van de kardinaal-ken en het noemen van de naam van den hoogverreerden broeder-kardinaal staatssecretaris een geweldige ontroering verwekte. En Giuseppina en Bettina schaamden zich volstrekt niet, later aan journalisten te vertellen, vreugdetranen te hebben gescheiden.

Toen een vriendin direct naar Giuseppina telefeunde en naar haar vroeg, antwoordde haar oudste dochtertje, zelf over haar woorden struikende, „moeder kan niet komen“, „ha il cuore nella gola“, het hart zit haar in de keel, zoals de Italianen zeggen. En de telefoon stond daarna niet stil...

Dit was echter niet de oorzaak, waarom de nieuw benoemde Paus niet in staat was, zelf direct aan zijn zusters de heugelijke tijding mede te delen. Pius XII heeft onmiddellijk telefeonden. Het was een zijner eerste gedachten, zijn familie zelf de tijding mede te delen. Maar Z.H. vergat, dat in de ruimten van het conclaaf alle telefonische verbindingen verboden waren. Natuurlijk werd er zo spoedig mogelijk een verandering tot stand gebracht.....

Enkele persoonlijke herinneringen aan zijn verblijf in Limburg.

Een groot muziklieverhebber.

In de Maasbode lezen we: Zoals reeds in het kort gemeld, heeft de nieuwe gekozen Paus van 31 Juli tot 2 Augustus 1927 — Mgr. Pacelli was toen nog Pauselijk Nuntius te Berlijn — ook een bezoek gebracht aan de congre-gatie van het Goddelijk Woord te Steyl bij Venlo. Omtrent dit bezoek kunnen wij nog enkele interessante bijzonderhe-

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De Staatsleden houden tegenwoordig redevoeringen. Hitler was nu weer aan de beurt en zou dit doen bij gelegenheid van de te waterlating van een nieuwe Duitse kruiser te Wilhelmshaven.

Hitler het vechten met de mond is minder hinderlijk als het vechten met wapens; wanneer althans deze redevoeringen niet de leesthousen zijn van de boom die in de herfst bomden en gra-ten op aarde sal doen regenen.

Hitler heeft dan gesproken; juist een dag later zijn rede kwam de verklaring van Minister Chamberlain dat Engeland en Frankrijk Polen zouden bijstaan in geval van agressie. Daar had Hitler in zijn rede niet op gerekend en er werd dan ook medegedeeld, dat aanstonds zijn se-creraris was onthouden om alle passages over buitenlandse politiek te schrappen en er nieuwe voor in de plaats te zetten.

Dit is bijzaak niet gebod; er was anders te veel te schrappen en zo hield Hitler een rede alsof Engeland over Po-len niets gezegd had. Up to date was de rede dan niet; was dit de oorzaak waar-

den melden.

Mgr. Pacelli, die vanuit Berlijn met de nachttrein te Viersen was aangeko-men, reisde vandaar per auto naar Steyl, waar hij aan de Nederlands-Duitse grens te Tegelen door het gemeentebestuur werd ontvangen en door den burgemeester F. Pesch werd verwelkomd. Van Te-gelen reed de kleine groep auto's naar het Missiehuis St. Michael te Steyl.

Op het grote voorplein werd Mgr. Pa-celli hartelijk verwelkomd door den toen-maligen superior-generaal der orde, den HoogEerw. Pater Wilhelm Hier. In plechtige processie werd Monseigneur naar de kerk van het missiehuis geleid, waar hij gedurende enige tijd voor het H. Sacrament bleef neergelield.

Na deze plechtigheid betrok mgr. Pa-celli de voor hem ingerichte vertrekken in het Missiehuis, alwaar hij enkele ogen-blikken later in de z.g. bisschopskamer audiëntie verleende aan die personen, wien de eer te beurt viel aan hem te worden voorgesteld.

Ook Uw correspondent had toen het voorrecht tot de genodigden te behoren en aan den toenmaligen Pauselijken Nun-tius te Berlijn te worden voorgesteld.

Een van de velen, die een zeer aan-gename herinnering aan het bezoek van Mgr. Pacelli zullen behouden hebben, is ongetwijfeld de heer Paul Guillaume te Roermond. De heer Paul Guillaume con-certeerde die Zaterdagavond als dirigent met de Koninklijke Harmonie St. Cecilia in het park van het Missiehuis, welk concert door mgr. Pacelli werd bijge-woond.

Mgr. Pacelli die zeer muzikaal is, het is bekend, dat hij tijdens zijn verblijf te Berlijn indien zulks met zijn werkzaam-heden in overeenstemming was te brengen, zo mogelijk elke dag een uur viool of piano speelde, onderhield zich ge-ruime tijd met den heer Guillaume in de Franse taal. Toen de dirigent, die na afloop van het concert nog een repetitie elders moest leiden, te kennen gaf, dat hij bij gebrek aan tijd het onderhoud moest beëindigen, betogde Mgr. Pacelli zijn oprechte spijt daarover met de woorden: „Hoe jammer, dat U reeds nu gaan moet. Blijft toch wat nog, ik in-teresseer mij zeer voor uw muzikale op-vattingen“.

Zondagmorgen 1 Augustus droeg Mgr. Pacelli in de grote kerk van het missie-huis 'n pontificale hoogmis op, waarna in de namiddag aan een openlucht-altaar, opgeslagen in een der tuinen van het Missiehuis, door Mgr. een pontificaal lof werd gecelebreerd tijdens hetwelk hij de voor de scheidende missionarissen be-stemde kruisen wijde en zegnende en de ze persoonlijk aan de 81 priesters en broe-ders, die naar de missie vertrokken, uit-reikte.

In de hierop volgende feestverga-de-ring, welke in de aula van het Missiehuis plaats had, heeft Mgr. Pacelli toen een in het Duits gestelde rede gehouden, waaraan wij het volgende ontleenen:

Hoogeerw. Pater Generaal, Eerwaarde Paters, geachte aanwezigen. Sta mij toe u op de eerste plaats mijn hartelijke dank te betuigen voor de vriendelijke uitnodig-ing tot bijwoning dezer apostelen-uit-zending, waaraan ik voor enkele uren persoonlijk mocht deelnemen en mede-werken. Het mag u bekend zijn, dat de Apostolische Nuntiatuur in Duitsland op het ogenblik in beslag genomen wordt door zeer drukke werkzaamheden. Van het afdoen daarvan zal straks veel blij-ken af te hangen voor het godsdienstig welzijn van dat land, dat van velen uwer het vaderland is. Toch heb ik die gewich-tige bezigheden gaarne voor een korte wijle onderbroken, om op deze feestelijke dag in uw midden te kunnen zijn. Voor-eerst wil ik daardoor een bijzondere wens van onzen H. Vader vervul, die zulk een warme hoogachting voor Uw Con-gregatie koestert en die mij de opdracht heeft medegegeven, de scheidende mis-sionarissen zijn rijkste vaderlijke zegen te schenken.

Het missievraagstuk staat in het cen-trum van de geweldige taken, voor wel-ker oplossing de Katholieke Kerk thans staat. Dit vraagstuk is door de gebeur-tenissen van de laatste tijd een alles be-heersende toekomstprobleem geworden“.

Na Maandagmorgen, 2 Augustus, nog een bezoek te hebben gebracht aan de Slotzusters van den H. Geest te Steyl, vertrok Mgr., vergezeld van con-rector Craghs, per auto naar Roermond, waar hij een kort bezoek bracht aan den toen-maligen bisschop van 't gelijknamige dio-ceces, mgr. L. Schrijnen, om via Sittard, waar Mgr. op verzoek van burgemeester mr. Coenders nog de grote kerk bezoch-tigde, doorreed naar Aken, om vandaar uit per trein naar Berlijn terug te keren.

om de rede niet werd uitgezonden? Ame-rika ontving door de radio een paar re-gels en toen was het afgelopen. Verder was de redevoering, die blijkbaar heel uitgebreid door de Duitse persbureaux de wereld is ingestuurd, een herhaling van Hitlers oude thema's — omsingelingspolitiek van Engeland — Versailles — Volkenbond — Engeland versus Pa-lestina, enz. Nieuw was, dat wanneer Engeland van Duitslands vlootverdrag af wil, dan zal Duitsland zijn maatregelen nemen, want Duitsland is nu sterk ge-noeg.

Men ziet, erg belangrijk was het niet en Chamberlain heeft dan ook Maandag in het Engelse parlement er geen woord over gerept, maar alken nog eens een nadere verklaring geven, waarom Engeland zijn garantie heeft menen te moeten geven aan Polen. En blijkbaar heeft En-geland eenzelfde garantie aan Roemenië gegeven.

Over deze garantie zal in deze dagen nog wel nader gesproken worden, nu Mi-nister Beck naar Londen is; ook de

GRUIZE HAREN.

Om ze te verven, bereid in Uw eigen huis dezegemakkelijke en goedkope verf: ¼ liter water, een lepel glycerine en een doosje Compuesto de Barbo. Als U verlangt kunt U drie lepels Bay Rum of Eau de Cologne bijvoegen. Gebruik deze verf volgens de instruc-ties in het doosje Compuesto de Barbo. Al deze bestanddelen zijn zeer goed-koop in welke apotheek dan ook. Voor grijze haren, Barbo.

kwestie van Danzig zal daar nader wor-den besproken.

President Lebrun heeft zich candidaat-laten stellen voor een tweede presidents-periode en zal wel herkozen worden.

De verkiezingen in België hebben de volgende resultaten gehad, dat de Rexis-ten 17 zetels verloren, terwijl de Katho-lieken 10 zetels wonnen en in plaats van 63 zetels thans dus op 73 kwamen. De Liberalen kregen in plaats van 23 zetels 33 zetels. De Socialisten 64 in plaats van met 70. De Vlaams Nationalisten wonnen 1 zetel en bezetten thans 17. Communis-ten behouden onveranderd 9 zetels. De Duitse partij in Eupen-Malmedy kregen niet één zetel.

Tussen Hongarije en Slowakije schijnt thans een nieuwe grensregeling tot stand te zijn gekomen.

En dan hebben we het lang niet meer ge-had over de oorlog tussen China en Ja-pan. Deze is nog niet beëindigd en in de laatste weken horen we zelfs weer meer ervan. Japan is nu bezig de laatste kust-plaatsen die nog in handen der Chinezen zijn in bezit te nemen en wat dan? Wan-neer men niet tot vredesonderhandelin-gen komt, zal deze oorlog er een zijn zonder einde, omdat Japan voor een ho-peloze zaak staat.

Het rent op een tiger door China heen; het heeft schrik en angst verspreid; de mensen zijn gevlucht; maar nu kan het zelf niet meer van dit zonderlinge res-astijgen, want dan wordt het zelf ver-slonden. Een Frans blad drukte zich onlangs heel kort en krachtig uit: „Voor de Japanners China, achter de Japanners China, naast de Japanners China. Een schip op de Oceaan, het door-klieft de zee, het verovert haar niet“. Deze strijd is zeker de geweldigste oor-log, welke Japan in zijn lange geschie-deenis gevoerd had.

De Japanse strafexpeditie tegen Chi-na, om een onbeduidend incident begon-nen, is uitgegroeid tot de geweldigste oorlog der Japanse geschiedenis! Een ge-weldig oorlog zelfs dan die van enkele decennia her tegen Rusland. Toen beto-kende de val van Moskou het einde van de strijd; maar nu kunnen velen en ges-chieden en groot en klein denken, dat pa veroverd worden, het is geen einde, maar alles nog maar een begin. Want wat veroverd werd, betekent nog zo we-nig tegenover de onmetelijke gebieden, waarop de wel verslagen maar niet ver-nietigde en niet gedemoraliseerde Chi-nese legers zich terugtrekken om zich tot nieuwe strijd te reorganiseren.

Het zou zeker een grenzeloze overdrij-ving zijn te zeggen, dat Japan aan het einde van zijn krachten is. Landen, wel-ke in een dergelijk conflict betrokken zijn, kunnen een krachtsinspanning op-brengen, welke bewondering moet af-dwingen, maar het feit, dat noch de val van Hankau, noch die van Canton het moreel van China kon breken, is een zeer ernstige waarschuwing voor Tokio dat het óf wel op voor Tschang Kai Shek ten slotte gunstige voorwaarden vrede met China moet sluiten, óf wel zich moet voor-bereiden op een strijd op leven en dood.

Waarbij denken op de gunstige gelegenheden wachten Japan de genadeslag toe te brengen. Onophoudelijk moet Tokio het oog op Rusland gevestigd houden, dat slechts zijn grote kans aanreicht om den mededinger in het Verre Oosten ten on-der te brengen. De betrekkingen tussen Japan en Rusland zijn op het ogenblik slechter dan ooit; ze verontrusten Tokio ten zeerste. Maar hier kan Japan niets doen, want het is met handen en voeten in China vastgebonden. Tot dusverre heeft Tokio militair geluk had; maar politiek werd zijn positie steeds onaange-namer. Het heeft niet alleen China tegen, maar ook Rusland aan alle kanten.

WAARSCHUWING.

De Koloniaal Ontvanger op

Curacao waarschuwt hierbij de ge-

zamenlijke belastingschuldigen we-

gens Gebruiksbelasting over 1939,

dat één vierde gedeelte van ge-

noemde belasting invorderbaar is

geworden op den 30n Maart 1939

en verzoekt hen, ieder voor zoo-

veel hem betreft, de betaling daar-

van te zijnen kantore te doen.

Curacao, den 1n April 1939.

De Ontvanger.

CURACAO.

CURACAOSE AMBTENAREN PENIOENFONDS VERSLAG 1937.

We ontvingen dezer dagen het verslag over het Curaçose Ambtenaren Pensioen-fonds over het eerste jaar van zijn be-staan.

De Directie bestaat uit de directie van de Indische Pensioenfonds, n.l. de Heer V.L. Slors Directeur en A. de Bruyn 2e directeur.

Commissarissen zijn de Heren H. Schotborgh, oud administrateur van Fi-nanciën op Curaçao; Ph. A. Feltzer, refe-rendaris bij het Departement van Kolo-niën en M. Ph. van Romondt, oud-kolo-niaal ontvanger in Curaçao.

Uit het verslag stippen wij aan, dat bij het begin van het fonds er 880 deelge-noten waren en bij het eind van het ver-slagjaar 871.

Het verslag geeft hierover de volgen-de cijfers:

	Mannen	Vrouwen
Landsdienaren in dienst of tijdelijk buiten dienst	419	47
Bijzondere onderwijzers	76	168
Gepensioneerden	146	45
Vrijwillige deelgoenten	9	—
31 Dec. 1937		
Landsdienaren	412	45
Bijzondere onderwijzers	76	168
Gepensioneerden	142	19
Vrijwillige deelgenoten	9	—

Merkwaardig is wel, dat het aantal Bijzondere onderwijzers zeer we-nig is.

Opvallend is ook het betrekkelijk klein getal deelgenoten. Nu moeten wij hierbij niet vergeten, dat het grote aantal maandgelden enz., geen recht hebben op pensioen en dus hier niet zijn inbe-grepen. Nu krijgen deze laatste wel met-tertijd de gebruikelijke onderstand; hier-voor echter is nooit iets betaald.

Zedat we vanzelf hier de vraag stellen of de reservering wel aan het doel be-antwoordt?

De achteruitgang van het totaal cijfer is verklaarbaar doordat velen niet op de lijst van deelgenoten in 1937 zijn opgeno-men in afwachting van de nieuwe pen-sioenvoorziening. Het eindcijfer van 1938 zal dan in het volgende verslag wel heel wat groter zijn.

Betreffende de uitkeringen van het fonds uit de Curaçose middelen wordt medegedeeld, dat na de wederinvoering van inhoudingen op de bezoldigingen van de Curaçose ambtenaren in vaste dienst ten behoeve van eigen- en gezinspen-sioen, die inhoudingen werden gereser-veerd en door de Directie van de Indi-sche Pensioenfonds rentegevend belegd om aldus een aanvangskapitaal te vor-men voor het op te richten pensioenfonds.

Over de jaren 1930 t/m 1935 werd in totaal van de ambtenaren ingehouden een bedrag van f 420.678, 92, dat geleidelijk in de jaren 1933 t/m 1936 was belegd, zodat, met inbegrip van de inmiddels daarvan gekweekte renten, bij de oprich-ting van het fonds op 1 Januari 1937 een bedrag van f 452.750,55 als aanvangs-kapitaal in eigendom aan het fonds is overgegaan.

In de loop van 1937 werden nog de over 1936 van de Curaçose ambtenaren voor eigen- en gezinspensioen ingehouden bijdragen uit de Curaçose geldmiddelen ten bate van het inmiddels opgerichte fonds gebracht tot een totaal van f 192.501,16; bovendien was nog over de jaren 1930 t/m 1935 een bedrag van f 1.326,44 aan bijdragen op bezoldigin-gen gekort, welk bedrag eveneens uit de Curaçose geldmiddelen in 1937 ten bate van het fonds werd gebracht.

Aan rappel van vóór de oprichting van het fonds van de ambtenaren ingehouden pensioensbijdragen werd dus nog een to-taal bedrag van f 193.827,60 aan het fonds uitgekeerd.

Aan inkomsten van het fonds over 1937 vinden we in het verslag.

a) teruggaaf van alle uit-betaalde pensioenen	f 414.156,60
b) de pensioensbijdrage van de ambtenaren	192.574,35
c) de pensioensbijdrage van de overige dienaren van het Gouvernement	950.000,—
Totaal	f 1.553.730,95

Wanneer er geen fonds geweest was, zou ten laste van de Curaçose begroting zijn gekomen de uitbetaalde pensioenen n.l. f 414.156,60 verminderd met de pensioensbijdragen f 189.574,35, ofwel een totaal van f 224.582,25.

Over 1937 heeft het fonds overgehou-den f 1.139.574,35.

CINELANDIA

DONDERDAG 6 APRIL

Jezus van Nazareth.

's Middags 6.30 p.m.

f 1.-- f 0.50 -- f 0.25

kinderen halve prijs.

's Avonds 8.45 p.m.

f 1.-- f 0.50 -- f 0.25

geen toegang voor kinderen.

Op GOEDE VRIJDAG geen voorstelling.

Zaterdag Zondag Maandag.

Een belangrijke berichtgeving met verscheidene tonelen van de dood en de begrafenissen van PAUS PIUS XI en de vergadering van Kardinalen om een nieuwe Paus te kiezen.

Ook zal men vertonen de mooie METRO film

Of Human Hearts.

Ondankbaarheid.

1ste Rang f 1.25 — 2 Rang f 0.75 — 3de Rang f 0.30.

Geen kinderen toegelaten.

ZITTING VAN DE STATEN VAN CURACAO.

Op Donderdag, den 6n. April 1939, des avonds te 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN.

- Ingekomen stukken.
- Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de verordening van den 11 April 1923 (P.B. 1923 No. 14), tot heffing van eene belasting op het houden van handen tevens maatregelen bevattende om den overlast te keer te gaan, die aan de ingezetenen van de kolonie Cu-racao wordt veroorzaakt door handen, zich bevindende op de open-bate straten en wegen zoomede op voor ieder toegankelijke parti-culiere erven (1938—1939—6).
- Regularisatievoorstellen betreffende de begroting voor het dienstjaar 1937 (1938—1939—40).

DE GRIFFIER,
G. J. Ferguson.

Verkrijgbaar in alle provisiawinkels.

voor prijzen enz.
C. WINKEL & ZONEN.

GOEDE WEEK IN DE CATHEDRALE KERK OTTERANDA.

Witte Donderdag.
Om 8 uur Pontificale H. Mis en H. Olevwijing en daarna Processie. De H. Communie wordt uitgereikt om 6 uur.
Om 7 uur H. Mis en daarna aanbidding.
Om 7 uur H. Mis en daarna aanbidding.
Van 8 uur tot 12 uur H. Mis en daarna aanbidding zoals het vorig jaar.

GOEDE VRIJDAG.
De plechtigheden beginnen om 8 uur.

Na de middag om 3 uur Kruisweg en onmiddellijk daarna Meditatie over de Boed van Christus door Zijne Hoogw. Excellentie Mr. Verwey.
Om 7 uur Donkere Maan.

Zaterdag voor Pasen.
Om 6 uur wijding van de Paaskaars en de doopvont.
Om 7 uur gezongen H. Mis waaronder de H. Communie wordt uitgereikt.

Zondag Hoog Feest van Pasen.
Om 9 uur Pontificale Hoogmis, 's avonds om 7 uur plechtig Lof.

toortgang. De resultaten over het afgelopen jaar zijn bevredigend te noemen.

De internationale toestand eist, dat meerdere zorg wordt besteed aan de verdediging van ons gebiedsdeel. Een gedeelte der daarvoor benodigde kosten zal door ons gebiedsdeel worden gedragen.

Met het organiseren van de luchtschermingsdienst is een aanvang gemaakt.

Met bijzondere waardering getuigt de van de grote som van f 53.886.68 die bij ons gebracht is ten behoeve der Nationale Defensie.

Mijnheer de voorzitter en leden van de Staten, ik betuig U mijn welgemeend dank voor het vele en goede werk, dat door U in het afgelopen zittingsjaar in het belang van Curaçao is verricht. De goede samenwerking met Uw college heb ik op hoge prijs gesteld.

Tot U Mijnheer de Voorzitter, wil ik nog een bijzonder woord van dank richten ten voor de uitnemende heiding, door U aan dit college gegeven.

In het komende jaar zal ik wederom een zwaar beroep moeten doen op Uw aller arbeidsvermogen. Veel zal ons moeten worden gedaan om ons ongemak aan te passen bij de snelle ontwikkeling van dit gebiedsdeel.

Ik open het zittingsjaar 1933 — 1934 met de bede, dat de Almachtige God onze gemeenschappelijke arbeid moge vergen en dat ons gebiedsdeel gespaard moge blijven voor rampen en tegenspoeden.

Een mens is erg gevoelig voor onrecht dat hem wordt aangedaan.

Daarom zou hij eigenlijk ook het meest op zijn hoede moeten zijn om geen onrecht aan te doen aan andere mensen. Doch dat gaat, helaas, niet op. Zo dat wij dan ook bij velen het voelen van onrecht niet behoeven toe te schrijven aan een ontstemming over de gestoorde orde, aan een misnoegen over een kwaad, zoud eigenlijk aan liefde voor de deugd, als wel aan een soort van gewetens eigenwilde, gestoorde heilzaam of iedergelijks.

VOGELVLUCHT.

2—0, hierdoor wordt NEC afdelingskampioen; Roermond — MVV 1—2; NAC — BVV 4—1; Longa — Juliana 1—2; HSC — Veendam 4—2; Be Quick — Leeuwarden 1—2; FVC — GRC (promotiewedstrijd tweede klas) 3—3; DFC en ZAC moesten degradatie wedstrijden spelen.

Over 1938 bedroeg het passagiersvervoer over de Indië route van de K.L.M. 47%, het postvervoer 22% en het vrachtovervoer 6% meer dan over het jaar 1937.

Dezer dagen zullen ten paleize wederom lezingen plaats vinden in tegenwoordigheid van het Prinselijk Paar, benevens circa 50 genodigden. Sprekers zullen o.a. Prof. Ch. Raaymakers over stratiomoleculen en economisch leven; Dr. L. Kortenhorst zal spreken over de Nederlandse handel sinds 1929; de heer Gelderman over de Nederlandse industrie sinds 1929; W. H. de Monchy over Nederlandse scheepvaart sinds 1929, Crena de Jongh over het Nederlandse Bankwezen sinds 1929. Ir. J. S. Keyz zal spreken over de Nederlandse landbouw sinds 1929. Een ruim gebruik worden gemaakt van de gelegenheid tot gedachteswisseling.

De Paus heeft te Vaticane den vroegeren Spaansen Koning Alfonso in audiëntie ontvangen, voorts ontving hij den Prins van Asturië en onderhield zich met de vorstelijke personen ongeveer twee minuten.

In de loop van Mei zal Kardinaal Eusebio Biondi, prefect van de propagandafide, opvolger van Kardinaal van Rossum, een bezoek brengen aan Nederland ten einde de onthulling van het gedenkteken van Kardinaal van Rossum bij te wonen.

De Marine heeft aan de Fokkerfabrieken de opdracht gegeven 31 torpedowatervliegtuigen te bouwen van het type Jacht W.

Neem toch Sanatogen!

„Gedurende de laatste 3 jaar liep ik de meeste nachten maar op en neer, omdat ik echter gewoont was Sanatogen gebruik in een glas warme melk vlak voor 't naar bed gaan, geniet ik weer van een rustig slapen.“
schreef een verheugd Sanatogengebruiker.

„Door het harde werken hadden mijn zenuwen erg geleden en ik verloor mijn krachten en werklust 5 weken met Sanatogen voelde ik beide terugkomen. De euforie neemt toe en de oververmoeidheid is zo goed als verdwenen.“
schreef de heer R. T. W., te P.

U kunt van Uzelf niet zeggen, dat U zich ziek gevoelt, maar U bent zoo moe, nietwaar, en zoo lusteloos. Sanatogen zal Uw verzwakte zenuwen gezond en sterk maken, waardoor U weer een vrolijker kijk op het leven krijgt. Iedere cel van Uw lichaam zal den versterkenden invloed van Sanatogen ondergaan. Uw vermoeidheid verdwijnt. U bent opnieuw vol werklust en durft weer op Uw geheugen te vertrouwen. Sanatogen maakt U

**GEZONDER
STERKER
GELUKKIGER**

SANATOGEN

Het Zenuwsterkend Voedsel

BEKENDMAKING.

Aan eigenaren of bewoners van perceelen gelegen aan de Breedestraat Punda of aan de Roodeweg Otrabanda die een aansluiting wenschen op de in aanleg zijnde rioleering, en daartoe vóór 15 April 1939 een aanvraag aan den Directeur der Openbare Werken zullen hebben gericht, zal een verminderde prijs van f. 25,— per aansluiting in rekening worden gebracht.

DE DIRECTEUR VAN OPENBARE WERKEN,
J. TEN BRINK.

VAN MAROCCO

Admiraal Ironside, Brits Militair Gouverneur van Gibraltar, in gezelschap van de Franse generaal-president in Marocco, Nogues gedurende de militaire parade ter gelegenheid van het bezoek van de Britse officier in Marocco.

EEN DUITSE GEVECHTSBALLON.

Duitsland doet ook zijn best voor de nationale wapenrusting. Hierboven een ballon, die gebruikt moet worden ter verdediging van de voornaamste punten van het front.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond“.

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO

9 April 1939: A-klasse	S.U.B.T. 1 — Feyenoord 1 (H. Elfrink)
9 April 1939: B-klasse	Hilversum — Atlantico (B. L. Dijk)
10 April 1939: A-klasse	Asiento 1 — Transvaal 1 (O. Corsica)
10 April 1939: B-klasse	Sparta — Arsenal (Pengel)
16 April 1939: A-klasse	Jong Holland 1 — Hercules 1 (Oehlers)
16 April 1939: Res.A-klasse	S.U.B.T. 2 — Transvaal 2 (B. L. Dijk)

RIO CANARIO.

9 April 1939: A-klasse	Hercules 1 — Hollandia 1 (Casper)
9 April 1939: Res.A-klasse	Asiento 2 — R.C.C. 2 (Tuin)
16 April 1939: A-klasse	Asiento 1 — Feyenoord 1 (Jesurun)

SCHERPENHEUVEL

16 April 1939: A-klasse	Scherpenheuvel 1 — Atletico 1 (Tuin)
16 April 1939: B-klasse	Jong Curaçao — D.C.C. (Ercol)

De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 3 uur n.m.
De andere wedstrijden beginnen om 4.15 uur.

ASAHI.

Het Japanse dagblad Asahi heeft, na de bezetting van het eiland Hainan, zeer onaangename woorden gericht aan het adres van Engeland en Frankrijk en ook aan het onze, zoals men weet, in betrekking met Nederlands-Indië. De aanval van zulk een blad, dat overigens nog al gematigd is, is niet zonder betekenis. Want de Asahi is het grootste dagblad van Japan. Het versijnt zowel te Tokio als te Osaka, met een oplage van meer dan drie miljoen exemplaren per dag. De uitgeverij van dit blad, de Yomiuri, is een der grootste wereldconcerns. Buiten het dagblad wordt door dezelfde uitgeverij nog een groot aantal provinciale bladen, illustraties, vakbladen, adresboeken enzovoorts uitgegeven.

De Asahi verscheen voor het eerst in 1879. Er bestonden in dien tijd in Japan reeds enige couranten, doch deze waren meer provinciale bladen. De Asahi was de eerste courant in Japan, die politieke beschouwingen en actuele berichten publiceerde. Bij het stichten van deze courant deden zich grote moeilijkheden voor. Het was de eerste, die zich bediende van de moderne techniek. Een van de eerste moeilijkheden was het Japanse alfabet. Dit bestaat niet zoals het Latijnse uit 26 letters, doch uit ongeveer 8000 lettertekens. Voor bepaalde woorden worden deze lettertekens, die van de Chinese taal afkomstig zijn, op een eigenaardige manier bijeengevoegd om Japanse woorden weer te geven. Zo zijn er steeds ongeveer een vijftien miljoen tekens nodig, om de edities per dag te drukken en voor het zetten van ieder nummer zijn circa 100.000 lettertypen nodig. De drukkerij der Asahi beschikt tegenwoordig over alle technische hulpmiddelen, die op een moderne drukkerij aanwezig moeten zijn. Men mag wel van een hypermoderne outillage spreken, als men weet, dat op de drukkerij der Asahi 20 rotatiepersen staan, die elk 80.000 couranten per uur kunnen drukken. Daarenboven staan er nog een twaalf rotatiepersen, die samen ongeveer 150.000 exemplaren per uur verwerken. Het personeel bestaat uit 4000 man.

Op de redactie-bureaux van de per-

schillende kranten dezer drukkerij zijn 2500 mensen werkzaam. Hieronder zijn er nog 63, die reeds van 1879 af, het jaar, waarin de Asahi voor het eerst verscheen, aan deze krant zijn verbonden. Zelfs zijn er redacteurs, die aan deze krant werden verbonden, omdat hun vader er ook redacteur was. Een soort van journalistieke dynastie dus! Het ligt voor de hand, dat de uitgeverij der Asahi een naamloze vennootschap is. De meeste aandelen zijn in handen der familie van de oprichters, verder hebben aandelen personen, die hoge posten in het bedrijf bekleden. De Asahi heeft thans 1200 correspondenten en in de hoofdsteden der wereld heeft zij veertig bureaux, waardoor deze krant er van verzekerd is, steeds de nieuwste nieuwsberichten te ontvangen en te kunnen publiceren.

De manier, waarop deze te Tokio en te Osaka binnenkomen, is natuurlijk ultra-modern. De redactie-bureaux in de wereldsteden hebben eigen telegraaf en telefoon ter beschikking, waardoor zij steeds met elkaar in verbinding staan. Ook de radio is een van haar meest gebruikte communicatiemiddelen. In alle grote steden van Japan heeft de Asahi eigen radiozenders. Verder heeft zij eigen vliegtuigen en vliegvelden. Als interessante bijzonderheid zij nog vermeld, dat de Asahi ook nog van postduiven gebruik maakt, om eventuele berichten hier en daar vliegensvlug te kunnen mededeelen. Voos wie nog nooit van de Asahi gehoord of gelezen heeft, klinkt alles, wat wij tot dusver schreven, nogal verbazingwekkend. Maar er is nog meer.

De Asahi verschijnt in acht ochtend- en drie avondedities. Voor iedere stad wordt een extra-uitgave van vier pagina's gedrukt, waarin het stadnieuws en de plaatselijke advertenties zijn opgenomen. Natuurlijk heeft het blad ook zijn eigen verkoopkiosken. In 500 kiosken worden uitsluitend de producten der Asahi-uitgeverij verkocht. Onnodig te zeggen, dat deze courant in het Japanse publieke leven een grote rol speelt. Haar invloed op de openbare mening is geweldig en vooral niet te onderschatten. Elk jaar stelt zij een groot aantal zeer waardevolle prijzen beschikbaar. De prijs bij voorbeeld, die zij uitlooft voor literatuur, is bijna even groot als de Nobelprijs voor

Wie Bols drinkt, kan gerust zijn!

Want alleen het beste is goed genoeg voor Bols. En alleen het beste is goed genoeg voor Uw verwenden smaak. Vermijd onzekerheid, zeg nooit „n klare“, maar zeg steeds „Bols“!

BOLS

Elken dag een glaasje!

letterkunde. Door de uitgeverij der Asahi worden zeer vele verenigingen van liefdadigheid in stand gehouden. Zij stichtte ook bijzondere faculteiten aan de universiteiten. Zij laat een groot aantal studenten op haar kosten studeren, zij heeft eigen theaters en bioscopen, een eigen symphonie-orkest, dat in de concertzalen van deze uitgevers-maatschappij optreedt. Doch niet alleen de technische inrichting is in al haar verschillende geledingen buitengewoon ontwikkeld en modern, ook de sociale zijde van heel het bedrijf laat weinig te wensen over. In Osaka heeft de maatschappij een wolkenkrabber van twaalf verdiepingen hoog gebouwd, waarin honderden employés kunnen wonen. En wel kosteloos. Op het dak van dit gebouw is een zwembassin aangelegd, waarin de bewoners in de werkpauses naar hartelust kunnen zwemen en baden. En in de winter worden er de schaatsen ondergebonden en hoog en droog kan men er dan van de ijspret genieten.

Men zal wellicht geen twee personen vinden, hoe innig bevriend, hoe verwant in gedachten en gevoelens, hoe verlangend ook om één van hart en ziel te zijn, die zich voor elkaar niet veel gewenste dingen ontzeggen moeten, indien zij het er op aanleggen gelukkig samen te leven.

Een goed woord is de goedkoopste vermaak en heeft soms meer waarde dan zilver en goud.

Hoe kleiner iemand is, hoe meer hij zich rekt — niet om te zien, maar om gezien te worden.

Hoe meer oordeel iemand heeft, hoe trager hij zal zijn tot veroordelen.

Zoals men weet, geeft de British Broadcasting Company geregeld televisie-programma's, waarbij zij twee vrouwelijke sprekers nodig heeft. Hierboven Miss Jasmine Bligh, een radio commentaar gevende onder haar vlucht met een autogiro.

LA CASA HOLANDESA

Breedestr. 83, Otrab. Telefoon 302.

Steeds voorradig:

Witte kool

Roode kool

Wortelen

Knolraap

Prima Aardappelen, alle soorten.

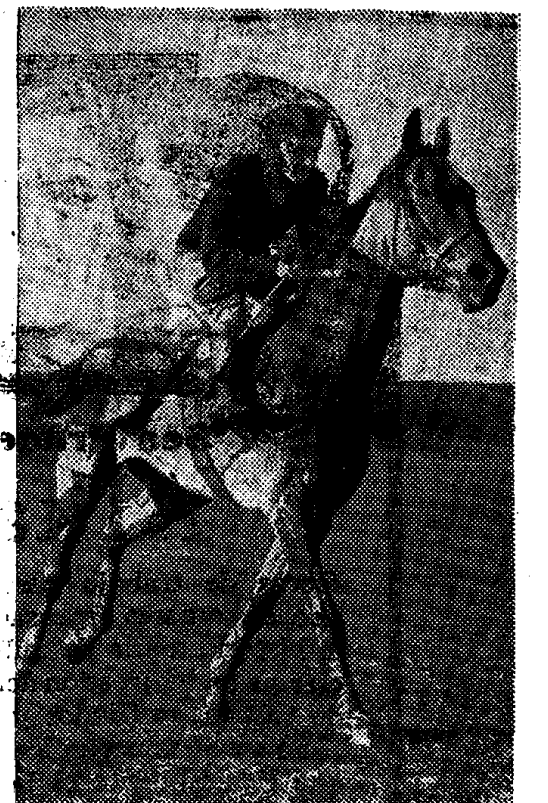
W. MAAT.

CASA HOLANDESA Otrabanda

Mensen, die ieder heden huilerig dragen, worden ten slotte van die huilerigheid zo bijziende, dat iedere molshoop een onoverkomelijke alpentop en ieder greppeltje een gapende kloof wordt.

Een beetje lichaamspijn steekt bij zulke jammerzielen heel hun vreugde dood, en een tegenvallertje, waar een gezond gemoed overheen vipt, zoals een schooljongen over een kilometerpaaltje langs de weg, wordt voor zulke zeurmensen een hobbeldaal, dat alle levenslust verdrinkt in de veronachtzaamde verlamt.

Draag zorg dat gij ur deur Voor nieuwvertellers sluit; Wie veel nieuws brengt in huis Draagt ook veel nieuws er uit.

TRAINING VOOR DE GROTE NATIONALE.

Mrs. Marion Scott met haar paard „Battleship“ won het vorige jaar de Grote Nationale in Engeland.

VERGETEN GROND.

door Jacques Smeynders.

Vervolg.

DE GRONDJES.

Heel vroeg trekken ze weg. Als de zon de dauw opzuigt gaan ze met drie, met vier tegelijk. Twee kanten uit.

Sommige langs de Tawajakoers, het vochtige bos in. De natte lucht hangt zwaar. Het donker padje wringt grillig zijn weg langs de mistige kreek. Telkens vliegen schreeuwende rode tjepantjes op. Zitten dan weer op de ronde waterbladen. Een enkele witte sabakoe die laag vliegt.

Andere gaan ook recht het bos in. Eerst een breed pad, dan slaan ze af. Dan lopen ze over smalle voetpadjes onder laag groen. Hun voeten gaan dof op de zachte grond. In de hoge bomen het harde geroep van de bruine wakka-ga's.

Ze lopen zo. Mannen en vrouwen. Gaan

soms uren ver langs hun donkere oevers, over hun bospad.

Een open eiland in een zee van groen. Eerst was dit alles bos. Hoog en laag hout. Toen was er geen aarde te zien; lagen overal vochtige dode bladeren onder de hoge bomen. Toen hing er altijd die zwaar zoete bosgeur. Liepen grote annamoë's, krabden de bladeren weg dat de vette grond bloot kwam en pikten wormpjes.

Nu ligt een groot stuk open. Bruin de sterke aarde met weinig groen nog. Vol lage stronken van gebrande bomen. Wild dooreen liggen de reuze stammen; op en over elkaar. Zwart de meeste.

Twee negers in de laziende hitte. Met een tjap hakken ze in de grond op de open plekken. Het zweet schittert aan hun zwarte kop. Een vrouw die wat rust in de koeke van het hoge bos.

Als de zon minder brandt, zullen ze weer gaan naar hun huisjes aan de gele weg. Dan zullen ze weer aankomen uit het diepe bos met drie of vier tegelijk.

Als het grondje ver ligt, dan komen ze niet. Dan blijven ze dagen lang weg.

Dan bouwen ze er een open kampje, maken een ligplaats van ronde stokken.

Dan zwegen ze zolang de hemel licht geeft.

REPUBLIEK.

Op Republiek staat het pompstation van de waterleiding. Modern gebouw. Strakke lijnen. Witte muren met grijs dak. Een kleine scherpe toren met klok.

Enkele kerke tropenhuizen. Open gebouwd. Hier woont het hoger personeel. De gewone man woont op Keetiri.

Jonge negers nog allemaal die weg-trekken in de vroege als de dauw nog zwaar hangt. In kleine groepjes gaan ze; het hoge witte brugje over, de laatste huisjes voorbij. Dan vloeden ze ineens met het grauwe van de natte ochtend.

Zo lopen ze over het boswegje en komen dan aan de spoorbaan waar de nieuwe zon met lichtjes speelt tussen het witte zand. Prettig dat zand tegen de naakte voeten.

Dan Republiek. Een dubbel spoor. Wat verspreide huisjes hier en daar tussen veel groen. Het strak pompstation.

HET HUIS VAN DE MEESTER.

Het huis van de meester is heel groot en heel oud. De regen heeft de verf van de planken gespoeld. Veel mosvlekken op het eentonig grijs.

Vlak tegen het huis van de meester staat het kerkje, vast er tegen aan gebouwd. Grote ramen van dof glas. Kleine stukken zink waar het glas weg is, vuil zilver. Hoog bovenin steekt een vleermuis met zijn scherpe geluid.

Dan komt het schooltje, met veel groen voor en achter: het groen van zware manjabomen. Het groen van het hout langs de Tawajakoers, het groen van de oude kloostertuin.

Heel lang geleden woonden paters in het grote huis van de meester. Mooi wit was het, met bruine vensters. Toen was er een frater die veel plantte in de wijde tuin, bloemen en groenten; mooie bloemen met veel kleuren voor het kleine altaar in het kerkje. Toen kwamen de neger-jonges prettig helpen. Dan kregen ze suikergoed en centen.

Nu komt enkele dagen in de week een jonge pater die sjouwt d'oor de felle zon en het natte bos. Als de hemel weer

donker is zit hij in een klein kamertje bij een olielamp. Soms met de meester. Dikwijls alleen. Dan hangt een zwarte toog nat van het zweet over een hobbeldstoel.

Aan de andere kant van de hoge weg woont de juffrouw, in een leuk klein huisje, pas geverfd. Vrolijke witte plek tussen al dat groen en al dat grijs.

Ze komt al vroeg. Loopt over een pad van dwarsliggers; dan door de brede gang van meester en komt langs het kamertje van de pater. Smal gangetje. Het ruikt hier dof onder het lage dak; vleermuisen en houtlujs.

Dan het kerkje.

Dan de school.

Alle ramen ver open. Heerlijk fris is alles op eens. Kroeskopjes onder de brede manjabomen. Alle dagen komen ze vroeg. Vroeg niet. Dan moeten ze eerste mee naar het grondje en komen laat terug naar de pater. Dan moet er geschaapt worden voor een heel week van alle zachte, natte cassave broden, als vroeger de paterkinderen.

Om één uur is het geroep. Vliegen de

kinderen de bruine weg over, hun huisje in. Ze zullen vlug weer buiten zijn, met weinig of niets aan om te spelen in de helle zon.

De juffrouw trippelt terug met haar korte beentjes over het pad van dwarsliggers. Wijd staan haar armpjes van haar dik lijf. Ze gaat eten, rusten en kleertjes naaien voor haar kleuters.

De lange meester loopt onwennig rond in zijn groot huis. Hij eet. Trekt zijn jachtkleren aan en gaat het donkere bos in waar wilde varkens wroeten in de natte aarde.

Als de lucht zacht purper is zullen de kindertjes komen met hun juffrouw. Samen het schemerplekje in. Dan bidden ze het avondgebed en zingen ze een liedje. Stijf dichtgevouwen handjes liggen dan op een smalle banket.

Buiten tijpen late vogeltjes in een stille palmboom.

Zacht valt de donkere, zacht en vlug.

Wordt vervolgd.